

RENAȘTEREA

ORGANUL OFICIAL AL EPARHIEI ORTODOXE ROMÂNE
A VADULUI, FELEACULUI, GEOAGIULUI ȘI CLUJULUI

Redacția și Administrația:
CLUJ,
Strada Iuliu Maniu Nr. 31

APARE ODATĂ PE SĂPTĂMÂNĂ

Abonament: 300 Lei la an

Redactor responsabil:
Protoiereu DUMITRU ANTAL

O strălucită sărbare în Munții Apuseni

— Sfințirea bisericii din Dealul-Calului —

Vineri, 29 Iunie a. c., în ziua *Sf. Apostoli Petru și Pavel* s'a prăznuit în Munții Apuseni o strălucită sărbare: s'a sfințit biserica credincioșilor noștri din comuna *Dealul-Calului*. De decenii poate Moșii, acești bravi fii ai bisericii noastre n'au avut prilej să vadă asemenea sărbare pe meleagurile lor. S'au adunat mulțime mare de credincioși, venind din mari depărtări să participe la această frumoasă și înălțătoare sărbare.

Mai rar găsești atâta dragoste față de biserică, atâta spirit de jertfă față de așezămintele noastre sfinte, cum ni s'a dat prilejul să le vedem la acești bravi mucenici ai neamului nostru. Trăiesc din greu, uitați de lume prin văi și piscuri de munți, hrănindu-se numai pe urma brațelor de muncă, și întrucât munca li se împruținează pe zi ce trece, abia își pot dobândi pâinea de pe o zi pe alta. Cu toate acestea însă când a fost vorba să-și zidească biserică, și-au dat ultimul ban pentru ea. Iar pe când se desăvârșia actul liturgic al sfințirii nu unul dintre cei ce-au jertfit și au contribuit la zidirea bisericii, — și au jertfit și au contribuit cu toții — i-am văzut cum își ștergeau lacrimile de bucurie cari le umpleau ochii.

Pentru desăvârșirea actului sfințirii Prea Sfinția Sa Episcopul nostru *Nicolae* a delegat pe păr. revizor eparhial *D. Antal*, asistat de decanul Acad. teol. *Dr. I. Vască* și de protopopul *A. Muntean* din Huedin. Aceștia după o anevoioasă călătorie ajunși la fața locului, au fost binevențați de fruntașii comunei, de protopopul tractului, păr. *I. S. Furdul* asistat de un respectabil nu-

măr de preoți din jur. Noaptea spre ziua sărbării au petrecut-o în casa fruntașului și ctitorului *Ioan Mateș*, iar Vineri dimineața pe la orele 9 au început serviciul divin. Au slujit pe lângă susnumiții oaspeți veniți dela Cluj, și următorii preoți: Protp. *I. S. Furdul* (Câmpeni), *M. Nicola* (Arada), *N. Oneș* (Peleş), *S. Morcan* (Gârda-de-sus), *Gh. Scrob* (Săcătura), *G. Stan* (Neagra-de-jos), *D. Dragomir* (Certege), *A. Tomuș* (Vidra-de-jos), *G. Nicola* (Vidra-Medie), *A. Leahu* (Vidra-de-sus), *S. Morariu* (Gârda-de-jos) și *R. Butelanc*. Răspunsurile au fost date de un cor improvizat din intelectualii veniți la sărbare.

S'a oficiat mai întâi sfințirea apei, s'au făcut apoi înconjurările bisericii după ritul obișnuit, și s'a trecut astfel la însuș actul sfințirii împreună cu sf. Liturghie. În tot decursul acestor momente solemne s'a remarcat atențiunea și evlavia cu care urmăreau credincioșii desfășurarea măreței prăznuiri.

După încheierea sf. Liturghii, poporul a fost poftit să asculte în curtea bisericii predica festivă rostită de mandatarul P. S. Sale Episcopului, de păr. revizor eparhial *D. Antal*. Prin cuvinte alese S. Sa exprimă credincioșilor regretele P. Sf. Sale Episcopului, care din motive neprevăzute, nu a putut participa în persoană la frumoasa sărbătoare a iubiților săi fii sufletești, pe cari a dorit din toată inima să-i vadă și să-i cunoască la vetrele lor. Aduce binecuvântarea și recunoștința arhierească pentru toți cei cari au contribuit cu cuvântul, cu prezența sau cu fapta la pregătirea mărețului praznic. Mulțumește, numind pe

nume, în deosebi generoșilor donatori, cari în număr de aproape o sută au contribuit cu sume însemnate la ridicarea bisericii; așa figurează între cei dintâi: *Ioan Mateș, Olar I. Clotuț, Trif D. Ciurtuc, Todea P. Pătrușel, D. Ghic Mateș*, toți câte cu 10.000 lei; iar ceilalți între 6—1000 lei, cu toții oameni din popor, muncitori cari își câștigă cu palmele pâinea de toate zilele. Leagă apoi de cuprinsul sf. Evanghelii, citită în biserică, alese și folositoare învățături, cari au impresionat adânc pe cei cari ascultau. — Au mai vorbit credincioșilor dornici de luminare și învățături frumoase prof. *Dr. I. Vască* și protopopul *A. Muntean*. Toate cuvântările au fost ascultate cu mare atențiune și și-au găsit cuvenitul ecou în sufletele acestor buni și evlavioși creștini. Ca încheiere pâr. *M. Nicola*, preotul local adresează în numele credincioșilor cuvinte de mulțumire și recunoștință mandatarului episcopesc ca și celorlalți oaspeți cari prin prezența lor au ridicat prestigiul și nivelul sărbării.

Cu aceasta se încheie sărbarea. Iar după sărbare preoții și oaspeții prezenți au fost invitați la masa intimă ce s'a servit în casa zelosului creștin, inițiatorul și prim-epitropul bisericii *I. Mateș*. Aici s'au rostit câteva cuvinte elogioase la adresa *M. Sale Regelui*, a *Inaltei Regențe*, a *P. S. S. Episcopului*, a preoșimii tractuale și a unora dintre cei prezenți. S'a remarcat peste tot buna dispoziție și bucuria generală ce se degaja de pe fețele tuturor.

Popor, cler și intelectuali au trăit în ziua sf. Apostoli Petru și Pavel, în mijlocul celor mai fermecătoare plaiuri, clipe de adevărată reculegere și înălțare sufletească. Au pregătit Moșii prăznuire cum nu s'a mai văzut de mult și au rămas pe deplin sătisfăcuți de strălucita ei reușită.

Locul unde s'a ridicat biserica din Dealul-Calului este centrul istoricelor plaiuri, unde odinioară vitejii străbuni ai Moșilor: *Horia, Cloșca și Crișan* au dat îndârjitele lupte pentru dezrobirea fraților lor de sub jugul unor împilatori nedrepti și odioși. Ca un monument așteptat de mult această frumoasă bisericuță va aduna la sine din vreme în vreme strănepoșii unor bravi eroi pentru a-i întări în credință, pentru a-i mângăia în clipele de durere, precum pen-

tru a-i și însufleți în zilele mari de sărbătoare.

Eparhia noastră se poate mândri cu asemenea credincioși, precum mândru și mulțumit poate fi iubitul nostru *Arhiereu, P. Sf. Sa Episcopul Nicolae*, că în acele îndepărtate colțuri ale țării, are păstori vrednici, are o preoșime conștie de chemarea ei, care prin jertfe neîntrecute caută să țină trează în sufletele credincioșilor făclia credinții, dragostea de lege, neam și țară. Preoții din Munții Apuseni muncesc cu zel și abnegație pe altarul bisericii și al neamului; ei merită toată atențiunea și sprijinul forurilor noastre competente.

Aducem în încheierea acestor șire și pe această cale vrednicilor inițiatori ai strălucitei sărbări din Dealul-Calului, atât pâr. protopop *I. S. Furdui*, cât și preotului local *M. Nicola*, epitropului *I. Mateș* și celorlalți preoți și poporeni cari au contribuit la solemnitatea ei neîntrecută, recunoștința și admirația noastră dorindu-le să găsească cât mai mulți imitatori pe calea sporirii binelui și a virtuții întru premărirea Domnului și fericirea oamenilor.

Un participant.

Vindecarea slăbănogului din Capernaum.

— Dumineca 6-a după Rusalii —

Mt. IX 1—8; Mc. II 1—12; Lc. V 17—26.

După cum ne mărturisește evangelistul Matei în cap. IV 23, Isus străbătu întregă Galileea predicând în sinagogi și vindecând toffelul de boale. Punctul de plecare în aceste călătorii misionare întreprinse în diferitele părți ale provinciei era Capernaum, oraș așezat pe țărmul nordic al lacului Genezaret, în drumul comercial, care lega Damascul cu țara sfântă și Egiptul.

Într'o zi drumeții cari veneau spre oraș, vestiră că Mântuitorul se întoarce dintr'o astfel de călătorie, după o absență mai îndelungată. Din gură'n gură vestea se răspândi în întreg orașul și multă mulțime se adună umplând strada din fața casei unde locuia El de obicei. Populația săracă a orașului și dornică de învățătură îl slăvea. Erau amestecați însă prin mulțimea ce-l aștepta și farisei și învățători de ai

legii, veniți unii chiar din Ierusalim. Aceștia temându-se de prea marea popularitate a Mântuitorului îl dușmăneau. Sub aspectul evlaviei și a zelului față de observarea legii, pândeau orice cuvânt ieșit din gura Lui, orice faptă săvârșită, au doară îl vor putea prinde cu ceva. De astădată le-a fost dat nu numai să audă ceva important, ci să și vadă ceva minunat, căci puterea divină s'a relevat într'o acțiune binecuvântată a lui Isus.

Să ne amestecăm și noi cu sufletele în mulțimea care aștepta pe Domnul și să privim la acel exemplu de manifestare a puterii lui asupra unui bolnav incurabil de ani de zile.

Întâi puterea Divinului Mântuitor salvă sufletul slăbănogului adus cu patul înaintea Lui.

Apoi îi vindecă trupul, ca dovadă că Lui îi este dat a mântui sufletele.

I.

Pe când Isus predica mulțimei care-l așteptase cu atâta nerăbdare, iată 4 bărbați aduceau cu patul pe un slăbănog. Feliul acestei boale nu ne este lămurit mai de aproape însă expresiunea „slăbănog“ ne spune în deajuns. Bietul om nu se mai putea folosi de membrele sale, era avizat să zacă pe pat și să fie îngrijit de cei din jur, o situație destul de critică pentru un om sărac. Avusese norocul să găsească niște oameni miloși cari să-l aducă cu patul. E deajuns să privim numai acest gest al lor pentru a ne convinge de bunătatea sufletelor lor. Căci nu numai că l-au adus până la casă unde era Mântuitorul, ci au căutat orice mijloc pentru a străbate la El. Dacă prin mulțime n'au putut străbate, n'au disperat. Iubirea față de nenorocit i-a făcut invențioși și îndrăsneți.

S'au suit cu pat cu tot pe treptele cari duc pe coperiș (trepte cari la cele mai multe case cu parter din orient, urcă din stradă) și de acolo cu funiile au lăsat pe bolnav în mijlocul mulțimii, tocmai la picioarele Mântuitorului, lucru posibil în urma feliului cum erau construite casele în Palestina.

Într'adevăr fapta lor invențioasă poate fi considerată ca un act de eroism în iubirea față de alți, și un act de eroică încredere în ajutorul Domnului.

Isus fu frapat de tăria și intrisecitatea acestei manifestări de credință, de aceea îndreptându-și privirea spre slăbănog îi zise: „Bucură-te fiul meu, păcatele tale îți sunt iertate!“ (Mc. 2, 5).

Bolnavul aștepta-se în primul rând vindecarea corporală, și i s'a dat vindecarea sufletească. Fiul lui Dumnezeu a devenit om nu pentru a mântui corpurile, ci sufletele. Astfel l-au vestit profeții, astfel îngerul. Dar bolnavul de sigur a suferit adescori povoara păcatelor tot atât de mult cât și a boalei.

De câte ori în nopțile lungi de veghere adormindu-i pe un moment suferințele trupești, nu-i va fi defilat pe dinaintea ochilor întreg cortegiul faptelor din trecutul vieții lui? Atunci va fi simțit și povara greșelilor din trecut, și cu buzele uscate de suferință va fi exclamat: „Îndură-te de mine o Doamne!“

Acum tocmai în fața Mântuitorului, i-a apărut ca din senin icoana vieții lui trecute și simțământul amarnic al nevredniciei lui de a aștepta mântuirea dela fiul lui Dumnezeu îi umplu deodată sufletul.

Cel care știe ceti în suflete, ceti acest simțământ și spuse spre mirarea mulțimei: „Bucură-te, păcatele îți sunt iertate!“ Păcatele le putea ierta Mântuitorul numai acelorora, cari se pocăiau. Dacă acestuia i le ierta, inspirându-i curaj, înseamnă cât de grea era boala sufletească față de cea trupească. Mângăierea și puterea divină îi și pătrunse în suflet, nu se mai îndoia nici un moment fiind convins că în scurt va auzi și cuvintele: „scoală iați patul tău și umblă“.

II.

Mântuirea sufletului său, slăbănogul o obținuse și știa să aprecieze acest bun. Pentru aceea Isus voia să-i dăruiască și sănătatea trupească. Fu și mai mult îndemnat la acest lucru prin atitudinea fariseilor și învățaților. Când Mântuitorul rosti cuvintele: „iertate îți sunt păcatele tale“, aceștia își ziceau în sine: „cine este El de poate ierta păcatele?“ Numai singur Dumnezeu poate acest lucru. El blasfemiează pe Dumnezeu.

Într'adevăr a ierta păcatele numai Dumnezeu poate, însă cu totul greșită e a doua afirmație a lor „El blasfemiează pe Dum-

nezeu". Orice cuvânt ieșit până atunci din gura lui Isus, era o dovadă de sfințenie, iar faptele minunate săvârșite cu atâtea ocazii întăreau numai această notă caracteristică. Blasfemie erau acuzele fariseilor, căci dacă nu voiau să recunoască după atâtea semne, că este Fiul lui Dumnezeu, trebuiau cel puțin să recunoască că cu El este Dumnezeu. Dumnezeu l-a încredințat cu o misiune, iar dacă iartă păcatele face acest lucru cu atotputernicia Divină.

Dacă fariseii nu îndrăsniau a-și exprima cugetele, de teama poporului, face acest lucru Isus. Le arată astfel, că pentru El nu este ascunziș în suflete. „Pentru ce — îi întrebă El — cugetați cele rele în sufletele voastre?” (Mt. 9, 4.) „Gândiți-vă, ce este mai ușor a zice: „iertate îți sunt ție păcatele tale“ sau a zice: „Scoală, ia patul tău și umblă?”

Accentul în această întrebare stă pe „a zice“, căci a ierta păcatele și a face o minune pentru Mântuitorul este o acțiune la fel de ușoară. Pentru oameni apare cu mult mai grea a zice: „scoală-te, iați patul și umblă“ decât a zice: „iertate îți sunt păcatele“. Și pentru ce oamenii o consideră vindecarea trupeză mai grea, e natural.

Realizarea cuvântului în acest caz trebuie să se vădească momentan într-o formă accesibilă simțurilor, pe când iertarea păcatelor este o acțiune internă invizibilă.

Iar dacă a face o minune, vindecând prin puterea cuvântului o boală trupeză este după părerea omenească mai greu, atunci văzând împlinindu-se cu exactitate o astfel de minune, pot să se convingă, că și vindecarea sufletească, considerată ca cea mai ușoară, s'a putut realiza.

Astfel zise Isus slăbănogului: „Scoală-te iați patul și mergi la casa ta“. Acesta îndată se sculă și plecă lăudând pe Domnul (Lc. 5, 25).

Vindecarea corporală a slăbănogului fu deci o clară dovadă, că Mântuitorul poate ierta și păcatele oamenilor.

III.

Minunea fu făcută în fața întregii mulțimi, care se umplu de aceea teamă, care o simțiau în fața supranaturalului. Zicea deci fiecare ducându-se spre casa sa: Azi am văzut, ceva nemai văzut“.

Da, poporul avea dreptate, căci Mântuitorul arătându-și puterea în a ierta păcatele omenești, voi ca această putere s'o introducă pentru toate timpurile în biserica sa, ca pe o sfântă taină.

În scara zilei învierii Sale din morți, apăru Apostolilor, salutându-i cu cuvintele: „Pace vouă“ iar apoi le zise: „Precum m'a trimis pe mine Tatăl“ (deci cu acelaș scop) — „vă trimit și eu pe voi“. Iar apoi suflă asupra lor continuând: „Primiți duh sfânt! Cui veți lăsa păcatele, aceluora vor fi lăsate, iar cui le veți ținea, vor fi ținute“ (Ioan 20, 22-23). Cu aceste cuvinte Mântuitorul a instituit Taina pocăinței, iar noi trebuie să preamărim pe Dumnezeu, care a dat oamenilor atâta binecuvântată putere.

Cea mai frumoasă mulțumire pentru această binefacere este fără îndoială primirea demnă a acestei sf. taine. Cazul slăbănogului ne poate fi numai un bun îndemn. Iată el era bolnav greu și trupeză și sufletește. A insistat să fie dus în fața Mântuitorului și a obținut vindecarea.

Și între noi sunt cu miile cari suferă de boala sufletească a slăbănogului. De ce n'ar veni și ei în casa Domnului cu sufletul deschis, cu credința tare. Hristos îi vede și cu aceeaș ușurință cu care a zis celui din Capernaum: „Iertate îți sunt păcatele tale“, le va zice prin urmașii săi: „Bucurați-vă, păcatele voastre, vor fi iertate“.

M.

Ziua Domnului

Am citit cu emoție un lucru frumos într-o notiță de ziar: Episcopul Clujului, P. S. Sa Nicolae Ivan, a înmănat pentru ajutorarea studențimii ardeleni o sumă de bani, în parte dar personal, iar restul colectă făcută de cucernicii preoți. Suma nu este extraordinar de mare, dar în ordinea morală n'are însemnătate cantitatea ci calitatea faptei, sentimentul uman care o întovărășește, intenția din care a izvorât. Intenția și sentimentul frumoasei fapte sunt de-o atrăgătoare calitate morală. Venerabilul episcop, care de zece ani se străduiește să ridice catedrală ortodoxă în orașul grofilor, unde abia o bisericuță din vremi adăpostește până azi crezul ortodox, mai găsește printre grijile bătrâneții sale, timp

să se intereseze efectiv de soarta tineretului universitar. Soartă puțin cam grea; — o știu mulți, dar puțini îi sar în ajutor. Biserica, cea dintâi trebuie să fie prezentă la o asemenea operă. Pentru dânsa, faptul n'are însemnătate numai ca fapt moral în sine.

E, mai mult decât atât, o necesitate ca biserica să-și apropie tânăra intelectualitate a țării, s'o crească în cadrele confesiunii, s'o fortifice în disciplina moralei evanghelice, să-i fecundeze gândul cu polenul de idei al veșniciei. În tineret sunt, ca niciodată, dispoziții de religioasă întoarcere în staulul credinței strămoșești. Tinerimea noastră, conturată azi în firea ei intim românească de contactul cu celelalte elemente de alt sânge și altă credință din Universitate, începe să înțeleagă mai bine care e gloria specifică a sufletului național. Biserica voievodală a modelat prin veacuri acest suflet în ce a avut el mai nobil și mai trainic și, pentru acest tineret nou, biserica începe să însemne altceva decât a însemnat pentru generațiile intelectuale din a doua jumătate a veacului al nouăsprezecelea.

Dar, la rândul său, Biserica trebuie să-și pună cu tot dinadinsul problema înlesnirii acestei întoarceri a intelectualilor, în sânul său. E un lucru nou, o chestiune care până acum a fost lăsată la voia întâmplării cu orientală lipsă de înțelegere pentru ea. Vremea ne silește la corecturi, la îndreptarea greșelilor din trecut. Când, cu tactul și delicateța necesară oricărei duhovnicii, Biserica va ști să-și facă simțită asistența morală și intelectuală în sufletul tineretului universitar, dispozițiile pe care le semnalăm se vor preschimba în convingeri confesionale și ortodoxismul va fi recrutat cea mai mândră armată în slujba eternelor sale idealuri.

Nichifor Crainic

(Din ziarul „Curentul“)

CONFERINȚE PREOTEȘTI ȘI CERCURI RELIGIOASE

Cercul religios „Ighiu“

În 5 Iunie a. c. preoții cercului religios „Ighiu“, protopopiatul Alba-Iulia, de sub președința preotului *Petre Circo*, s'a întrunit în parohia văduvită *Tibru*, aparținătoare acestui cerc.

De față au fost preoții: *Petre Circo*, *Ioan Popa*, *Nicolae Muntean*, *Emil Gheaja* *Ioan Pop*, octogenarul *Procopiu Costea* și *Prea On. Domn* protopop tractual *Al. Baba*, care a făcut cu această ocaziune și inspecția parohiei, făcându-se pașii necesari pentru întregirea ei.

De dimineață la ora 9 s'a săvârșit *Utrenia* și *sfta Liturghie* în sobor de către preoții: *Nicolae Muntean*, *Emil Gheaja* și *Ioan Pop*. *Remarc* în decursul sf. *liturghii* frumosul irnos și evlavioasa priceasnă, amândouă cântate cu mult talent muzical și cu admirabila-i voce de bariton de *P. On. Domn* protopop *Al. Baba*, făcând o adâncă impresie asupra ascultătorilor de cari era ticsit sf. lăcaș.

A urmat apoi servirea parastasului întru memoria fericitului în *Domnul* paroh *Victor Oțoiu*, servit de toți preoții, în frunte cu *P. on. domn* protopop. *Lacrimi* de durere se scurgeau din ochii tuturor celor de față, cari numai acum își dau bine seama, că această slujbă de jale se face pentru fostul lor părinte sufletesc, care în fiecare slujbă dzească mângăia inimile parohienilor săi.

După parastas la ora 12 s'a început slujba tainei sf. *Maslu* pentru tot poporul acestei parohii.

Întreg serviciul sf. taine a fost cântat numai de preoții servitori, ceea ce a stârnit multă evlavie la credincioși.

La sfârșitul sf. taine a urmat partea edificatoare a serviciului divin, cuvântarea foarte înălțătoare a *Prea on. domn* protopop *Al. Baba*, despre înființarea primei comunități creștine, rolul celor 12 *Apostoli* și urmașilor lor în propovăduirea cuvântului *Domnului*: Cea mai frumoasă și răscolitoare de inimi a fost partea ultimă a cuvântării, în care se face apel călduros către auditor, de a ținea la credința lui *Isus*

În atenția oficiilor parohiale care zidesc!

CIMENT și ETERNIT

de prima calitate, furnizează **BANCA CENTRALĂ** din **CLUJ**, la orice gară în condiții avantajoase.

cu tărie, de a se grupa credincioșii cu multă tărie, în jurul altarului bisericii noastre, care singură a fost în stare, în trecut, să ne păstreze sufletele neatînse de urgia vremilor grele și singură biserica va fi în stare și pe viitor să ne ferească sufletele de corupția materialismului cras de azi.

Predică cu un efect deosebit, spusă cu adevărat simț oratoric și cu elan, care te duce până sus în altă sferă.

Vicepreședintele As. Cl. din tractul Alba-lulia, care e subscrisul, în numele cercului religios „Ighiu“, aduce Prea on. domn protopop Al. Baba, mulțumiri adânci pentru serviciile prețioase, aduse cu aceasta ocaziune bisericii noastre și cauzei sfinte pentru care lucrăm.

A urmat apoi ungerea întregii asistențe cu untul de lemn și împărțirea de broșuri religioase-morale gratuit din biblioteca „Creștinului ortodox“, care s'a întâmplat pe la ora 2 și jum. d. m.

Poporul fascinat de cele văzute și auzite s'a îndreptat spre casele sale plin de emoție, convins fiind că azi s'a săvârșit lucrul Domnului în parohia Tibru, iar preoțimea mulțumită în sufletul ei, că a putut lăuda pe Domnul, într'un mod așa de înălțător; a mers la casele parohiale unde a prezentat condoleanțele Dnei preotese văd. Oțoiu.

Tot în acest fel, au decurs până acum cercul religios în parohiile Ighiu, Ighiel, Țelna și Cricău, Craiva și Bucerdea-Vinoasă, împrăștiind în toate sămânța lui Hristos Domnul nostru, făcându-și preoțimea ort. dela poala Munților Apuseni datorită cu multă conștiințiozitate, convinsă fiind „că în acest semn“ vom învinge și ne vom ajunge ținta care este: creșterea credincioșilor noștrii în dragostea de biserică, de neam și țară și câștigarea de pace sufletească pentru noi toți.

Pr. Ioan Popa.

Cea dintâi biblie în limba bulgară nouă,

a văzut lumina zilei în București în anul 1828, traducere făcută de doi preoți bulgari. Sinodul bisericii bulgare a hotărât să sărbătorească cu solemnitate acest centenar. Serbările vor fi mai mari în eparhiile Târnova și Stara Zagora, locul de obârșie al preoților traducători.

Serbarea dela Fântânele

Pe locul dela Fântânele, unde s'a dat faimoasa luptă între oamenii lui Avram Iancu, conduși de tribunii Nic. Corcheș, Iacob Oltean și Palagia Roșu și între armata generalului Vașvary, în fiecare an se face o serbare de comemorare la care iau parte toate satele din jur. Inițiatorul și conducătorul serbării este protopopul nostru din Huedin, A. Muntean. Asistat de preoții V. Peter, C. Condor, I. Chiuhan și A. Fodor, la un altar improvisat a săvârșit în ziua de 24 Iunie c. sf. liturghie, parastas pentru luptătorii morți, sfințirea apei și un maslu. La încheierea lor prot. Muntean a rostit o înflăcărată cuvântare cu evocarea faptelor mărețe întâmplate pe aceste plaiuri. A mai vorbit primarul I. Potra din Bologa, pr. I. Chiuhan și alții. Mulțimea plină de însuflețire a cântat cântece naționale, iar tinerii au jucat. A urmat o masă comună pe iarbă verde. În afară de popor au participat și intelectualii români din Huedin și satele din jur: Beliş, Calată, Călățele, Mărișel etc. A fost o serbare frumoasă și educatoare a simțămintelor naționale și religioase și o relevăm cu plăcerea că a fost condusă de preoțimea noastră.

Un marinitos dar. P. Sf. Sa Episcopul nostru Nicolae a binevoit să ofere parte din mijloacele proprii, parte din fondurile Eparhiei frumoasa sumă de 2000 lei Direcțiunii Institutului de orbi din Cluj pentru premiarea a doi dintre cei mai distinși elevi ai acestui institut. Această generoasă faptă își va fi găsit ecoul convenit în sufletele nevinovate ale unor copii nenorociți, ecou mai mare ca în oricare altă inimă omenească.

Examene la Academia teologică. S'au prezentat la examenul I. general în sesiunea de vară șase studenți, obținând rezultatul: I. Bunea (magna cum laude), G. Belean (cum laude), V. Herdea (cum laude), M. Leicu (cum laude), E. Mureșanu (aprobat), G. Petruțiu (aprobat). La examenul II. general s'au supus următorii studenți ai anului IV: S. Bulz, L. Sava și D. Todea, toți trei obținând rezultatul „magna cum laude“; T. Dobra, G. Gligor, N. Gavra,

P. Dab, toți cu rezultatul „*cum laude*”, iar T. Anca, T. Banciu, V. Giurgiu, St. Jurca, I. Lazar, V. Pop, G. Radu, E. Roman, G. Roșescu, T. Rusu, toți cu rezultatul „*aprobat*”. Un student a fost respins pentru 3 luni. Dintre absolvenții susnumiți, absolventul S. Bulz s'a supus și la examenul de licență, elaborând teza „*Rolul educativ al religiei*” și a obținut rezultatul „*magna cum laude*”.

Numai în necaz își aduce omul aminte de Dumnezeu. Așa s'a întâmpinat la marele cutremur din Mexic, din zilele trecute, care a durat cu întreruperi mai bine de o jumătate de oră. Într'un cinematograful unde se rula un film religios, cei mai mulți spectatori au căzut în genunchi ridicând cu lacrimi în ochi rugăciuni către Stăpânitorul lumilor. După ce a trecut cutremurul și cu el deodată și spaima, mulți din cei cari s'au rugat s'au rușinat de momentele în cari s'au rugat, considerându-le ca momente de slăbiciune. Pe cât e de neputincios omul, pe atât e și de fățarnic și lipsit de recunoștință. Nu va fi mirare dacă Dumnezeu le va mai trimite noi semne cu cutremure.

Între lucrurile minunate din America sunt și casele „sgârie-nori”. Iată ce ne spun ziarele despre casa numită Equitable Building din New-York, care are 37 etaje. În ea locuiesc 12.000 persoane; în 24 ore ies și intră în ea 127.000 persoane. Are 63 ascensoare cari fac pe an 420.000 klm.; poșta aduce zilnic 60.000 de scrisori și pachete iar locatarii trimit 80.000; casa are 10.000 de porți și uși și 5000 de ferestre iar luminatul se face cu 20.000 lămpi electrice.

Viața religioasă intență ce s'a pornit în Rusia Sovietică, a îndemnat guvernul din Moscova să pue în aplicare o nouă lege contra religiei, prin care se interzice cu stricteță înființarea corporațiilor cu caracter religios, anume pentru desvoltarea cântării bisericești, a lucrului manual precum și pentru ținerea predicilor. Pe baza acestei legi se desființează toate bibliotecile creștine și săliile de citit cărți religioase. Preoții sunt supuși unui regim sever de supraveghere, fiind obligați a se prezenta zilnic la un control de rigoare. Se interzice asemenea orice serviciu religios în instituții publice! Slujba nu se permite decât în mod excepțional și numai în cazuri de moarte, în spitaturi și închisori. Această lege d'raconică a fost făcută din insistența asociației ateștilor, care în congresul recent, ținut la Moscova, a declarat, că față de reînvierea curentului religios, chiar în sânul muncitorilor, în timpul din urmă nu mai poate continua lupta împotriva bisericii cât timp guvernul sovietic nu ia măsuri de constrângere pe calea administrativă contra religiilor.

PARTEA OFICIALĂ

Nr. 4653—1928

1—3

Concurs

Prin aceasta se publică concurs pentru primirea de studenți în Academia noastră teologică din Cluj, cu terminul de **20 Septembrie a. c.**

Candidații cari doresc să fie primiți vor înainta Consiliului nostru eparhial o cerere scrisă cu mâna proprie, anexând în original următoarele documente:

- Actul de naștere și botez dela oficiul parohial.
- Atestatul de bacalaureat sau atestatul de absolvire a clasei a 8-a de liceu.
- Concurenții fără examen de bacalaureat vor anexa o declarație că se obligă a trece acest examen în cursul anului școlar.
- Atestat medical prin care să se constate integritatea spirituală și corporală a petentului.
- Declarația petentului, subscrisă de părinți sau tutori, că după absolvirea cursului teologic va intra în slujba eparhiei cel puțin cinci ani de zile, la din contră va restitui fondului seminarial toate speșele de întreținere, precum și bursele primite.

Cererile instruite cu aceste documente se vor înainta Consiliului până la **15 Sept.**

Cereri intrate după acest termen nu se vor lua în considerare.

Cei primiți se vor prezenta la înscriere în **25—30 Septembrie**. — Toate taxele de înscriere la oaltă fac 100 lei. Dela acestea nu poate fi scutit nime.

Cursurile se încep la **1 Octombrie**.

Pentru întreținerea la Internatul Academiei studenții vor avea să solvească o taxă anuală de **6000 lei**. — Jumătate se va solvi la înscriere, iar cealaltă jumătate la **1 Februarie 1929**.

Pentru semestrul I. nu se dau burse. Toți studenții sunt obligați să plătească taxa la înscriere. Eventualele burse se vor vota în semestrul al doilea.

Fiecare student primit în institut va aduce cu sine cel puțin patru schimburi de rufe în stare bună.

Dela data inmatriculării studenții intră în toate drepturile și datorințele statorite în Regulament.

Nici un student nu poate cerceta în acelaș timp ca student ordinar, alte institute de învățământ.

Studentii sunt obligați să locuiască în Internatul Academiei și să se conformeze normelor stabilite de Regulament.

La înmatriculare fiecare este obligat a se prezenta în persoană cu documentele originale.

Atragem atenția preoției noastre asupra acestui comunicat și o rugăm să îndemne tinerii absolvenți de licee ca să intre în această școală, care le poate deschide prospecte frumoase de viitor.

Cluj, din ședința Consiliului Eparhial, ținută în 2 Iulie 1928.

Nicolae Ivan m. p.
Episcop.

L. Curea m. p.
secretar eparhial.

CONCURS

1-3

Pentru întregirea parohiei vacante *Pâclișa* din protopopiatul Alba-Iulia, se escrie concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salar dela Stat conform cvalificației;
2. Sesiune parohială (12 jug. 1523 st. loc arător și fânaț precum și 8 jug. 1082 stângini pădure.

3. Locuință în natură.

4. Venitele stolare îndatinate.

5. Dela fiecare familie câte o zi de lucru și o ferdelă cucuruz cu tuleu, ori contravaloarea în bani.

Reflectanții la acest post își vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc cererea instruită conform Regulamentului în vigoare, în termenul deschis, având a se prezenta personal la oficiul nostru și cu prealabilă încunoștințare și în parohie spre a face cunoștință cu poporul.

Alba-Iulia la 25 Maiu 1928.

Oficiul protopopesc ortodox român, în conțelegere cu Consiliul parohial din *Pâclișa*.

Alexandru Baba, protopop

CONCURS

1-3

Pentru întregirea parohiei vacante *Tibru*, protopopiatul Alba-Iulia, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Renașterea“.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela Stat conform cvalificației;

2. Sesiune parohială de cca 9 jug. și o vie de 2000 vițe.

3. Locuință în natură. Parohia se va îngriji în termenul cel mai apropiat de zidirea unei case parohiale corăspunzătoare.

4. Venitele stolare fixate de Consiliul parohial în ședința sa din 5 Iunie a. c. între cari venite se cuprinde și câte o ferdelă de cucuruz și o zi de lucru dela fiecare familie (fum).

Reflectanții la acest post își vor înainta subsemnatului oficiu protopopesc cererea instruită, conform Regulamentului, în termenul deschis, având a se prezenta personal la oficiul nostru și cu prealabilă încunoștințare și în parohie, spre a face cunoștință cu poporul.

Alba-Iulia, la 11 Iunie 1928.

Oficiul protopopesc în conțelegere cu Consiliul parohial din *Tibru*.

Alexandru Baba, protopop

Nr. 465—1928.

1-3

CONCURS-REPETIT

Se publică concurs cu termenul de 30 zile dela întâia apariție în „Renașterea“ la postul de paroh de cl. III-a *Văleni* din protopopiatul Huedinului.

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Locuință în natură cu supraedificate.

2. Pământ 12 jugăre, restul până la 32 jugăre sub complectare prin reforma agr.

3. Un vic (30 litre) grâu, săcară, orz, porumb sfărâmat în natură sau prețul dela fiecare familie (circa 70 familii.)

4. Venitele stolare îndatinate.

5. Lemne de foc.

6. Întregirea dela Stat conform coalei B.

Cererile de concurs instruite conform normelor în vigoare se vor înainta în termenul indicat subsemnatului oficiu.

Reflectanții pe lângă observarea prescripțiilor cuprinse în Regulamentul pentru parohii sunt așezați a se prezenta în parohie spre a predica, a cânta, eventual a celebra și spre a face cunoștință cu poporul.

Huedin, la 17 Iunie 1928.

Oficiul protopopesc ortodox-român al tractului Huedin în conțelegere cu cons. parohial.

Aurel Muntean, protopop